

et brev til det lokale fjernvarmeværk og spurgte: Er den år 2000-sikret? Svaret er ikke kommet endnu. Det er fem måneder siden, og direktøren har ladet forstå, at problemet er, at de ikke kan få en erklæring fra det firma, der har leveret komponenterne, og så er sagen altså indtil videre gået i stå. Jeg vil da gerne vide, om der er varme i mit hjem i januar år 2000, eller om jeg skal ud og investere i en kasse stearinlys eller andet, for at der i det mindste er varme i huset, og derfor er det nødvendigt, at vi på nuværende tidspunkt gør status – ikke kun i nogle rapporter, statistikker, tal og procenter, men også med hensyn til, om der skal ske noget fra politisk side.

I den forbindelse er jeg selvfølgelig glad for, at man har kontakt til Beredskabsstyrelsen, for mens hr. Kristian Jensen gerne vil gøre det til den store beredskabsøvelse, er det mere et spørgsmål om, at der i hvert fald er nogle mennesker, der får besked på, at de skal være på arbejde den aften. De skal ikke sidde i festligt lag, de må desværre sidde rundt omkring på Falckstationerne og andre steder og være klar til at rykke ud.

Så er der et problem, som vi ikke har snakket så meget om i dag, men som jo også eksisterer, og det er hele trafikområdet. Man forsøgte at holde en konference og havde bl.a. inviteret kommunerne, men på det tidspunkt, hvor man var klar til at holde konferencen, var der kun syv kommuner og to amter, der havde tilmeldt sig. Så sent som i sidste uge fik vi at vide, at man fra den verdensomspændende søfartsorganisation nu har meldt ud, at de navigations-systemer, der er i skibene, for en stor dels vedkommende ikke vil kunne klare årtusindskiftet. Så kan man selvfølgelig sige, at så kan skibene lade være med at sejle, men nogle af dem gør det jo alligevel, og vi skal jo helst ikke have dem til at sejle ind i Storebæltsbroen og andre ting.

Hver eneste gang man løfter et lag, opstår der nye sager, fordi tingene hænger sammen, og derfor er det meget vigtigt, at resultatet af denne debat bliver en erkendelse af, at der altså skal afsættes nogle ressourcer, så der kan være folk i beredskab, når og hvis der sker nogle uheld.

Ole Hækkerup (S):

Som opfølgning på de indledende øvelser, var der et par stykker, der nævnte spørgsmålet om ansvar, og så vidt jeg kunne høre, var i hvert

fald både fru Henriette Kjær og hr. Klaus Kjær inde på emnet.

Jeg synes, det er helt afgørende, hvis der skal ske noget effektivt for at løse problemet, at man har gjort klart, hvem der har ansvar for hvad. Der kommer ikke en effektiv løsning på problemet, hvis ikke man lige præcis beskæftiger sig med det spørgsmål, og hvis folk ikke ved, at det er deres ansvar at løse problemet. Derfor er det alfa og omega for at få gjort det fuldstændig præcist klart, hvem der har ansvaret.

Hr. Klaus Kjær havde en model, og den gik på, at hvert eneste elektroniske system i halv- eller heloffentligt regi i kongeriget Danmark, lige fra elevatorer til pc'er, skulle være ministerens eget ansvar, uanset hvor de befandt sig. Jeg tror altså, det bliver lige lovlig omfattende at give en enkelt person ansvaret for det hele, men jeg kan selvfølgelig godt se, at det på mange måder kan være hensigtsmæssigt ud fra et oppositionspolitisk synspunkt. Så er man da i hvert fald helt sikker på at få en minister på krogen, for pokker tage mig, om der ikke skulle være et kredsløb et eller andet sted i kongeriget Danmark, der kunne henvises til offentligt regi, og som ikke fungerede perfekt efter årtusindskiftet.

Selvfølgelig vil der være tilfælde, hvor der er problemer; men jeg bliver nødt til at sige, at jeg tror ikke, vi vil få en mere effektiv løsning af problemet til gavn for samfundet ved at sige, at hele ansvaret ligger hos én central myndighed. Jeg mener grundlæggende, at det strider imod den måde, vi har valgt at udvikle forvaltningen i Danmark på, nemlig en decentralisering og hermed en decentralisering af ansvaret, både det økonomiske ansvar og selvfølgelig også ansvaret i tilfælde som det, jeg nævner her. Det princip skal vi ikke opgive lige pludselig som led i et eller andet forsøg på at skabe en panikstemning om, at verden bryder sammen, hvis der ikke er en eller anden central person, der kan bestemme alt og overrøle alle.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Nu tror jeg ikke, vi er mange, der har forestillet os, at forskningsministeren skal gå ud med en skruetrækker og løse samtlige år 2000-problemer, og derfor er det heller ikke et spørgsmål om at lægge det konkrete ansvar på én minister. Jeg vil sige, at konkret ligger ansvaret altså hos ejeren af det, der skal undersøges. I virkesheder ligger det hos virksomhedsejeren, direktør-